

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ**

**ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ**

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**

Μέρος 1 (Πολιτικές Υποθέσεις)

18 Ιανουαρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΛΑΜΠΡΟΣ ΓΝΑΦΤΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΓΕΩΡΓΙΑΣ Α. Χ' ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Πολιτικές Εφέσεις Αρ. 7870, 7871)

Εφεση — Αξιολόγηση μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο —
Τροχαίο ατύχημα—Σύγκρουση αυτοκινήτου που προσπαθούσε να
προσπεράσει άλλο αυτοκίνητο με αυτοκίνητο που ερχόταν από την
αντίθετη κατεύθυνση, και το οποίο μόλις είχε προσπεράσει άλλο
5 αυτοκίνητο — Εν συνέχεια, σύγκρουση του αυτοκινήτου αυτού με
το αυτοκίνητο που μόλις είχε προσπεράσει — Εύρημα του πρωτό-
δικου Δικαστηρίου ότι αποκλειστική ευθύνη για το δυστύχημα είχε
το πρώτο αυτοκίνητο — Δεν επενέβη το Εφετείο.

Ενώ ο εφεσείων οδηγούσε το αυτοκίνητό του στον δρόμο Λάρνακας - Κοφίνου με κατεύθυνση την Λάρνακα, στην προσπάθεια του να προσπεράσει προπορευόμενο αυτοκίνητο συγκρούστηκε με τρίτο αυτοκίνητο, που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση, και που μόλις είχε προσπεράσει το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου 1. Στη συνέχεια το 5
 τρίτο αυτό αυτοκίνητο κτύπησε στο αυτοκίνητο του εφεσίβλητου 1, ο οποίος μόλις είχε αντιληφθεί τον κίνδυνο είχε ελαττώσει ταχύτητα αλλά δεν κατόρθωσε να αποφύγει την σύγκρουση. Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι αποκλειστική ευθύνη για το δυστύχημα είχε ο εφεσείων. Κατ'έφεση, ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο 10
 δεν είχε λάβει υπόψη το γεγονός ότι δεν υπήρχαν ίχνη τροχοπέδησης του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου, πράγμα που καταδείκνυε ότι ο εφεσίβλητος 1 δεν είχε καταβάλει όλες τις αναγκαίες προσπάθειες για να αποφύγει το δυστύχημα. Επιπλέον, ισχυρίστηκε ότι υπήρχε αντίφαση στη μαρτυρία του εφεσίβλητου 1 με αυτή του οδηγού του τρίτου αυτοκινήτου. 15

Αποφασίσθηκε ότι:

Γενεσιουργό αιτία και για τις δύο συγκρούσεις είχε αποτελέσει η αμέλεια του εφεσείοντα, η δε αντίδραση του εφεσίβλητου κάτω από την πίεση του κινδύνου που είχε δημιουργηθεί μπορούσε να κριθεί 20
 όπως και κρίθηκε σαν εύλογη. Προσεκτική εξέταση της μαρτυρίας των δύο μαρτύρων δεν αποκάλυπτε οποιαδήποτε ουσιαστική απόφαση μεταξύ τους αλλά αντίθετα μεγάλη σύμπτωση.

Οι εφέσεις απορρίφθηκαν με έξοδα.

Εφέσεις.

25

Εφέσεις από τον εναγόμενο κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Χατζηχαμπής Ε.Δ.) που δόθηκε στις 11.3.1989 (Αρ. Αγωγής 567/85 και 568/85) με την οποία επεδικάσθησαν αποζημιώσεις υπέρ των εφεσιβλήτων (ενάγοντα στην αγωγή 568/85 και ενάγουσας στην 567/85) και εναντίον του εφεσείοντα 30
 (εναγομένου και στις δύο αγωγές) για βλάβες και ζημίες που υπέστησαν σε τροχαίο ατύχημα.

Α. Λεμής, για τον Εφεσείοντα.

Α. Μαθηκολώνης, για τον Εφεσίβλητο

Cur. adv. vult. 35

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

5 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι δύο εφέσεις στρέφονται εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με την οποία κρίθηκαν στο ίδιο πλαίσιο (συνεκδικάστηκαν) οι αγωγές του εφεσίβλητου στην έφεση 7871 (ενάγοντα στην αγωγή 568/85) και της εφεσίβλητης στην έφεση 7870 (ενάγουσας στην αγωγή 567/85) εναντίον του εφεσεύοντα (εναγομένου και στις δύο αγωγές) για βλάβη και ζημία 10 την οποία υπέστησαν ως αποτέλεσμα της σύγκρουσης μεταξύ του οχήματος που οδηγούσε ο εφεσίβλητος και του οχήματος τρίτου προσώπου το οποίο προπορευόταν και έφραξε την πορεία τους λόγω προηγηθείσας σύγκρουσης με το αυτοκίνητο του εφεσεύοντα. Η αλληλουχία των δυο συγκρούσεων αποτέλεσε τον συνδυαστικό κρίκο μεταξύ της αμέλειας του εφεσεύοντα και της ζημίας (στο αυτοκίνητο) και βλάβης που υπέστη ο εφεσίβλητος και η συνεπιβάτιδα του η εφεσίβλητη.

Σύμφωνα με τα ευρήματα του πρωτόδικου δικαστηρίου το οδικό ατύχημα επεσυνέβη κάτω από τις εξής συνθήκες:

20 Τα οχήματα του εφεσίβλητου και εφεσεύοντα κατευθύνονταν προς αντίθετες κατευθύνσεις, την Κοφίνου και Λάρνακα αντίστοιχα. Όταν τα δύο αυτοκίνητα είχαν προσεγγίσει το ένα το άλλο σε απόσταση 500 περίπου μέτρων διαδραματίστηκαν τα ακόλουθα:-

25 Το τρίτο όχημα προσπέρασε το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου ενώ περίπου την ίδια ώρα ή αμέσως μετά ο εφεσεύων ο οποίος οδηγούσε με μεγάλη ταχύτητα προσπέρασε αυτοκίνητο που προπορευόταν του δικού του. Στη συνέχεια ο εφεσεύων απώλεσε τον έλεγχο του αυτοκινήτου του και ως αποτέλεσμα διακινήθηκε ασταθώς στο δρόμο και συγκρούστηκε με το τρίτο όχημα το οποίο σ' 30 εκείνο το στάδιο προπορευόταν σε μικρή απόσταση του αυτοκινήτου του εφεσεύοντα. Αποτυπώματα φρένων, τα οποία άφησε το όχημα του εφεσεύοντα και καταγράφονται στο σχέδιο της σκηνής του δυστυχήματος, καταμαρτυρούν την πορεία του και ότι οι προσπάθειες του εφεσεύοντα να θέσει υπό τον έλεγχο του το όχημα του 35 απέβησαν άκαρπες. Ως αποτέλεσμα της σύγκρουσης μεταξύ του οχήματος του εφεσεύοντα και του τρίτου οχήματος το όχημα αυτό άλλαξε πορεία καταλαμβάνοντας διαγώνια θέση στο δρόμο, ακινητοποιήθηκε και έφραξε το δρόμο του εφεσίβλητου οπότε έγινε η δεύτερη σύγκρουση.

40 Ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου κατάθεσε τόσο ο εφεσί-

βλητος όσο και ο οδηγός του τρίτου οχήματος Αντώνης Παπαευριπίδου. Το δικαστήριο έκρινε τον εφeseίβλητο ως απόλυτα αξιόπιστο μάρτυρα και αποδέκτηκη την εκδοχή του για τα γεγονότα που οδήγησαν στη σύγκρουση η οποία συνοψίζεται ως εξής:

Όταν τον προσπέρασε το αυτοκίνητο του Παπαευριπίδου και 5
αντιλήφθηκε την ασταθή πορεία του οχήματος του εφeseίοντα δι-
αισθάνθηκε τον επερχόμενο κίνδυνο και ελάττωσε την ταχύτητα
του ως προληπτικό μέτρο. Όσα επακολούθησαν εξελίχθηκαν τό-
σο ραγδαία ώστε δεν του παρεχόταν η ευκαιρία να αποφύγει τη
σύγκρουση με το όχημα του Παπαευριπίδου το οποίο παρεμβλή- 10
θηκε ως αποτέλεσμα της πρώτης σύγκρουσης στην πορεία του και
έφραξε το δρόμο του. Δεκτή έγινε επίσης από το δικαστήριο και η
μαρτυρία του κ. Παπαευριπίδου ο οποίος κατάθεσε ότι η πρώτη
σύγκρουση σημειώθηκε σε ελάχιστο χρόνο μετά που προσπέρασε
το όχημα του εφeseίβλητου και ενώ προσπαθούσε ενόψει του επερ- 15
χόμενου κινδύνου να ακινητοποιήσει το αυτοκίνητο του σε μια
ύστατη προσπάθεια αποτροπής της σύγκρουσης.

Η έφεση στηρίζεται σ' ένα ουσιαστικά λόγο, την παράλειψη του
εφeseίβλητου να λάβει δραστηκότερα μέτρα για την αποτροπή της
σύγκρουσης και την επακόλουθη συνδρομή του ως αποτέλεσμα 20
αυτής της παράλειψης στη ζημία και βλάβη που υπέστη, καθώς και
εκείνη της εφeseίβλητης για την οποία ο εφeseίων ήγειρε αξίωση για
συνεισφορά.

Εκ μέρους του εφeseίοντα υπεβλήθη ότι η παράλειψη του εφε-
σείβλητου να χρησιμοποιήσει τα φρένα του, που καταμαρτυρείται 25
και από την έλλειψη ιχνών τροχοπέδισης, αποκαλύπτει ολιγωρία
στην αντιμετώπιση του εκδηλωθέντος κινδύνου που πρέπει να
αποδοθεί σε παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας για την προστασία
της δικής του ασφάλειας και εκείνης της συνεπιβάτιδας του. Τα
πρωτογενή ευρήματα καθίστανται, όπως επίσης εισηγήθηκε, επι- 30
σφαλή ενόψει αντιφάσεων μεταξύ της μαρτυρίας του εφeseίβλητου
και εκείνης του μάρτυρα Παπαευριπίδου (κλήθηκε από τον εφε-
σειόντα) τις οποίες παραγνώρισε το πρωτόδικο δικαστήριο. Προ-
σεχτική εξέταση της μαρτυρίας των δύο μαρτύρων δεν αποκαλύ-
πτει οποιαδήποτε ουσιαστική αντίφαση μεταξύ τους αλλά αντίθε- 35
τα μεγάλη σύμπτωση.

Δεν διαπιστώνουμε κανένα βάσιμο λόγο που να δικαιολογεί
επέμβαση με τα ευρήματα και συμπεράσματα του πρωτοδίκου δι-
καστηρίου. Η ελάττωση της ταχύτητας του εφeseίβλητου όταν διε-
φάνη ο κίνδυνος στον ορίζοντα ήταν λελογισμένη πράξη. Ελάχι- 40
στη δυνατότητα υπήρξε για αποτελεσματική αντίδραση όταν ο κίν-

- 5 δυνος συγκεκριμενοποιήθηκε με την ανακοπή της πορείας του από το τρίτο αυτοκίνητο. Γενεσιουργό αιτία και για τις δύο συγκρούσεις αποτέλεσε η αμέλεια του εφεσείοντα. Η αντίδραση του εφεσίβλητου κάτω από την πίεση του κινδύνου που δημιουργήθηκε και κρινόμενη κάτω από αυτό το πρίσμα, μπορούσε να κριθεί όπως και κρίθηκε ως εύλογη.

Οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα.